

Hlavním tématem práce je zobrazení prostoru Prahy v díle Gustava Meyrinka. Předmětem analýzy se staly autorovy povídky s pražskou tematikou a romány Golem (1915), Valpuržina noc (1917) a Anděl západního okna (1927). V těchto prózách byly sledovány obrazy města a funkce prostoru v rámci děje.

V povídkové tvorbě je pozornost zaměřena především na atmosféru města, která se proměňuje v souvislosti s povahou žánru povídky.

V satirách je město předmětem kritiky a výsměchu, ve fantastických povídkách se stává místem kouzelným, magickým, skrývajícím tajemství. Na romány je nahlíženo především jako na romány iniciační. Předmětem rozboru se stává obraz a role města v ději se zaměřením na symbolické využití jeho prostorů. Větší pozornost je věnována jednotlivým městským čtvrtím, jež jsou charakterizovány zejména jako místa s tajemstvím.